

Za celo leto \$3.00

Za pol leta \$1.50

STEV. 21.

NOVA DOMOVINA.

CLEVELAND, OHIO, VPONDELJEK, 21. JANUARJA, 1907.

Za celo leto \$5.00

Za pol leta \$2.50

LET 1X.

Mestne novice.

Grožna nesreča bi se bila kmalu pripetila v petek ob 6 uri zvečer na St. Clair ulici. St. Clair kara, ki je vozila v nesto in bila napolnjena z ljudimi, bi bila kmalu zadelna ob brzovlak na progi, ki pelje čez St. Clair ulico. Zavore ob železnici so bile odprte in strojedaja je misil, da je pot preko in vozi svojo karo čez tir, kar predvsi brzovlak in kara se komaj za dva švelja od vlača vstavi. Ljudstvo je vso zbenano tiščalo k izhodu in prava sreča je, da ni bil nikje poškodovan.

Le trenotek je manjkal in Bog ve koliko nesreče bi se bilo zgodilo.

Si je prerezel vrat.

Ker ni hotela njegova sproga v lekarno po zdravila, si je mizar Jakob Huebmann, oče o otrok, stanjuje na 2921 37-česti poskušal umoriti s tem, da je prerezel vrat z britvijo. Njepeljali so ga hitro v St. Clair bolnico in bode najbrže ozdravel. Njegova jena ga je spremljala v bolnico.

Millijonarjev sin tramp.

Policjski postaji sedi 17 let star tramp, po imenu Wm. Ruse, sin milijonarja in jeklenega magnata iz Passaic, N. J. Ukradel ji svojemu ocetu iz denarice \$80 in se podal v St. Louis. Ko je tam zapravil ves denar, se je podal zopet proti domu: Pol sestradanega ga je vzel neki kočijaž na voz. Policia je obvestila oceta in če slednji do 22. t. m. ne pride po sinčka, bo moral iti mlati trampa v prisilno delavnico.

Težavna zakonska ložitev.

Sodnik Strimple je danes nekeu bogatuemu farmerju privolil v ločitev zakona, ker je bila farmerjeva žena učana pusti pri tem je pa stavljal sledče pogope: Na Guardian Savings Trust Co. mora položiti \$2750 in katere svote dobi že na vsak mesec \$37.50. Ako žena prej umrije, ko potrebuje sveta, teda, dobi mož ostali denar nazaj, in plačati mora \$250 za njen pogreb. Tudi obema odvetnikoma žena mora plačati takemu \$125 stroškov.

Dober sodnik.

Sodnik Ford je tako dober in usmiljen mož. Dva sojenca, ki sta v soboto treptejate stala pred njim, mu bosta menda hvaležni za celo življenje.

Ed. Daugler je lastnik električnega gledišča na Prospect Ave. Bi je poznan kot posten mož. Nekega lepega večera pa se je dal zapeljati po neki zloglasni dekluci. Policia, ki določeno dekllico pozna in ve, da še ni 16 let starca, je Dauglerja zaprla, ker je zapeljal mladoletno dekllico. Po postavbi moži iti Daugler najmanj eno leto v prisilno delavnico, toda sodnik mu je dovolil, da je zatožbo spremenil v obtožbo, ker ga je dekllica glede starosti varila. Daugler je prost, plačal je samo sodniške stroške.

Tudi Albert Chalopka, mladi mož, ki se je v Akronu ozelenil s svojo petnajstletno dragico in imel stročno pred sodnikom. Ker je Albert najstarejši sin ubove, ki ima 17 otrok, plača samo sodniške stroške, tiscer je na prost.

Tudi Albert Chalopka, mladi mož, ki se je v Akronu ozelenil s svojo petnajstletno dragico in imel stročno pred sodnikom. Ker je Albert najstarejši sin ubove, ki ima 17 otrok, plača samo sodniške stroške, tiscer je na prost.

Iz države.

Položaj v San Francisco.

NEZASLIŠANE RAZMERE V SAN FRANCISCO.

Poročevalci piše:

Od onega dne v aprilu, na katerega je postal naše mesto štev razdivjanega elementa, ki dosegla moč organizirane tolpe svoj vrhunc.

V nobenem drugem mestu se ne prigajajo taki zločini, kakor ravno tukaj. Vse krade, vse goljuša in nesreča mesta, je marsikateremu molzna krvica. Uradniki, ki opravljajo svote, ki so iz različnih krajev prišle v podporo potrebnim, isti si s temi svotami polnijo žep, iste uporabljajo za svoj namen na tako prefripane načine da presega že vse meje.

Mestna uprava sama na sebi ni nič boljša in vse, ki se okoli uprave suče, gleda, kako bi to ali drugo v svojo korist obrnil, in ljudsko bedo v svoje dobro izkorisčevali.

Ljudstvo ni varno pred nadavnimi tatovi, boji se jih, še bolj se pa boji istih, ki svoj učadni stan izkorisčajo v ta namen, da kradejo kakor srake, ropajo kakor najhujši roparji in goljušajo na vse mogoče načine.

In proti temu nikdo ne nastopi. Mirno gledajo, kako se prominentni roparji polnijo svoje žep, da pa potrebitivo trpe bedo v pomankanju.

V GLEDIŠČU PRIJET.

Ker je poneveril milijon dolarjev.

PITTSBURG, 19. jan. — Med tem, ko se je Henry Cohen, milijonar in šef bančne firme zabaval v gledišču, so prišli tajni policisti in ga aretovali. Ostal je toliko časa v jekli, dokler ni njegov zagovornik položil varčino, ki znaša deset tisoč dolarjev. Kakor se govorja je banko osleparil za en milijon dolarjev s tem, da je kralj del gotovino in ponarejal čeke in druge vrednostne listine.

VEC BOJNIH LADIJ.

Predsednik zahteva od mornarske uprave.

WASHINGTON, 20. jan. — Predsednik Roosevelt je predsedniku uprave za mornarične zadeve pisal, da se mora praviti za mornarico dve velike bojni ladiji in sicer tako velike, da presegajo vse dosedanje. Lansketo leta se je že privolilo v napravo ene večje ladije, letos se pa bodo privolili že za dve druge.

Predsednik je tudi priporočal sezidanje torpednih rusitcev.

PARNIK SE POTOPI.

Tri osebe pogrešajo.

DOVER, Angleško, 19. jan. — Zadnjo noč je v Antwerpen namenjeni parnik "Vaderland" s tako močjo zadel ob parnik "Naworth Castle", da se je slednji vsed zadobilne poškodbe takoj potopil. Tri osebe od potopljene parnika pogrešajo in so najbrže tudi utonile. Za časa nesreče je bila zelo gosta magla, da se ni videlo še cevje daleč in to je bil tudi urok trčenja.

Uboga žena.

Policist Grill je naletel na kolodvoru na neko jokajočo ženo. Vprašal jo je od kod in kam. Povedala je, da ji je mož vselje Bufile in da je sedaj v Chicago, kamor bi rada šla, pa ji je denarja zmankalo. Peljal jo je na to k predstojniku mestnih revezev, ki pa ni mogel ničesar storiti za njo. Tudi župan ji ni mogel pomoci. Nato so jo odpeljali v sirotišnico, od koder je vedno silila na kolodvor. Nato se ji je povedalo, da bo tako zaprti, če pride na kolodvor.

Stavka premikačev Buffalove Creek řečnice je končana, tistim se je prizorišča nuj-

Iz Francoskega.

OČETOMOR.

Nezaslišano, krvavo dejstvo se je dogodilo pred nekoliko dnevi v Aubervillers, v nekem severnem pariškem predmestju. Fantalin 19 let in 15 letna deklica — oba zanemarjena, sta v pisanosti ubila svojega očeta. S cizmom, ki meji na nemogočnost, sta hotela spraviti politico na napacen sled, kar se jima pa ni posrečilo.

Bilo je okolo 2. ure po polnoči, ko prisopihata na policijsko postajo, goriimenovana vsa zasopljena in pričnetna službujočemu uradniku pripravljati, da sta našla svojega očeta, goletnega tovarniškega delavca Jean B. Dranovska umorjenega. Policijska komisija se je takoj podala na lice mesta in našla pred posteljo ležečega dekavca, ki je imel na glavi grozno ravo in tudi ob orecju smrtnovaren krvavi vzbodilj.

Na spraševanje policijskega komisarja se je fantalin pričel razno zmisljevati. Njo pa je ob pogledu na mrtvega očeta pričela vest zbadati in je fantu zakrnila: "Lažeš, strahoprevez, povej, da sva sama očeta umorila." Nekaj časa pozueje sta svoje grozovito ludodelstvo pripoznala. Iz izpovedi se posnema, da jih je oče kregal radi pijačevanja. To jima ni bilo po godu in sta ubila očeta.

Po storjenem činu sta se nekaj stresnila in šla javiti policiji hotečejo spraviti na napacen sled, kar se pa jima ni posrečilo.

Iz Rusije.

ZADNJA REŠITEV KARAGEORGJEVICEV DI-NASTIJE.

Nov dvorni statut kralja Petra. Poskus prestolne pravice razširiti na celo rodbino.

Ogrski poročevalci, ki so se te dni nahajali v Belgradu poročajo, da izdeluje kralj Peter nov dvorni štut, vsled katerega preidejo prestolne pravice na družino Karageorgjevicev.

Novi statut vsebuje tudi pripomoček, da je po smrti kralja Petra edini naslednik sedanji prestolonaslednik in ne njegov drugi sin, pač pa da preide prestolonasledništvo, če bi ta ne prevzel vladarstva tudi na njegove druge sinove. Vidi se, da kralj Peter kaj dobro skrbira za svojo prihodnost in isto svoje rodbine.

ZOPET ŽELEZNISKA NE-SREČA.

2500 mrtvih.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je uvedel, da policijski nosijo pod obliko železno srajco, kar so policijski z veseljem sprejeli. Tudi je odredil, da se hišne preiskave vrše le po dnevi in nikdar ne po noči.

Ob njegovem nastopu je

Dale, gori v Severnem morju, tam kjer sonce cele mesece kravo rdeče sveti in se zopet cele mesece skriva za vodovjemi svakasto zelenega oceana, tako da se temni noc vlači po vodovju, tam stoji samoten otok Nordbreust. Tam ne rastejo ibuke evetice po polju — tam nikdar ni cuti prijetnega petja gibljin pte — jezno prisne vilan čez dolgočasno pesčeno obrežje, in morje buči ob svih pecinah svojo staro in vendar vedno novo pesem. Le redko posije tam source svetlo, ko user, le včasih vzrepeta njegov odvist v pomirjenem morščem velikanu in le redko razvijajo hišice ribičev modro-morje ob normanski obali.

V prejšnjih časih je bila na otoku Nordbreust cisto pripravljena kocica, prav tako, kakor mnogo drugih koc, katerim bili jezik spenjenega severnega morja obližujejo zidovje. Tu kaj je živel stari Freus, "ribič" kakor so pravili ljudje, ki so prihajali k njemu ob časih, ko je voda vpadi in se so jeli susiti pesčeni otroci. "Ima se drug posel," so govorili prebivalci Normandije.

In imel je v resnicu še drugo pravilo. Danzadnem je stal pri okzem, v svinčen okvir vlože, nem oknu in opazoval, odprt na naslonjajoči visokega stola iz hrastovine. Danzadnem je zrl v obliko, ki so kakor vlt svinec viseli nad mlečnobelim in kakor smaragd zelenim morjem. Dačec zunaj na širokem morju, kjer so se modročrni oblaki pojavljali skalno morsko gladino, je zapalo danes njegovo bistro oko veliko jadrnico, morsko pošast, katere prednji del se je vspenjal visoko nad morje gladino, tako visoko, da je krov krvavordeča jadrnica vide, kakor škerlatno-barvena roza. Starec si je začel menati roke.

"Meluzina hamburška," tako si je mislil, "prihaja iz Indije. Debeli senator Steffens jo lahko pogresa."

"Da, a li ne vpijem zadosti glasno!"

Sin je šel na dvorišče, kjer je na strani stal blek in je pripeljal kravo iz njega. Ocean je divjal; na nebuh se podile cuje oblakov, in snežni konjiči Neptunovi so se drvili proti nizki obali. Stari Freus je vzel svetlico in jo privezal kravi med roge.

Tu zaupil sin: "Ti hoče se izvesti obrežni ropote?"

"Rop? Kdo travi to? Ti pelji krave ob obali, če potem norci misijo, da je to ladja stražarica in zavojijo v smeri, kjer se nahaja pesčena sipina, je to pač njih nešreča! In že bo bopotebni jutrbihrbibbbho potem jutri zjutraj ob obali plavalo blago, je to pač nasa sreča!"

Zdaj strga sin kravi svetlico izmed rogov in jo razbijje ob zidu. Oče pa zavihi palico in vdari po sinu.

Prihodnji dan je sin zginil, po noči ob času oseke je šel na Normandsko, stopil v vojaško službo in odpotoval v Indijo. Freus je skripal z zobom, ko je zvedel o tem. Šel je ves divji domov.

"Ti si ga podpihalo!" je zarjavel nad svojo ženo. Kati je sedela pri oknu in gledala na bobneči ocean.

"Da!" je rekla tih.

Freus se je penil od jeze. Zgrabil jo je za ramo. "To hoš dragu placa!"

"Saj bo nazaj prisel."

"Kedaj?"

"Bog vedi kedaj."

Tedaj pa je preklinjal šel ven, in zdaj se je začelo tripljenja za ubogovo ženo, ki jo je čez dve leti spravilo v grob.

Vse to je premisileval Freus večer, ko so splavale njegove oči čez preščena tla in velike rjave omare ter se vstavile na oni podobi.

Orkester divjega morja je grmeče spremjal melodijo, ki jo je starec brencanje prepeval:

Ob morju le srečen bom kralj, kjer sivo valovje buči.

In med tem se je razprostila noč na svojem vejkanjskem prtu, belpennecem se oceangu, in je položila svoje meglene roke na široko in ravno morsko obalo. V polsu, kakor imajo ludje na severu navado, je šel Freus iz hišice, se redno prepevale krasno melodijo — vedno prevdarjanec, se boči, vrami nje-

gov sin, da prejme darove, ločni juh je starec prihranil. In ko je pripeljal starec svojo kravo in ji privezel, svetlico med roge, zdele se mu je, da bo gotovo še enkrat videl svojega sina!

Dale na sirokem morju pleše motiordeč svit, kakor vešča nad močvirjem, to je svetlica na prednjem koncu velike jadrnice, ki jo je opazoval že poludire. Pelje krava za seboj od ladje neopažen prav do tam, kjer so se vzdigovali pesčenotoki. Tu se pokaže izza pesčenih nasipov in pelje tik ob obali. Na ladji so imeli ta plamen za tuc ladje stražarice, nihni, nihnil, da je to mrtvačka sveča za celo moštvo trgovca. In ko se je pretresajoče vpitje galebov v temi spajalo z gromenjem in kipenjem oceana, je še enkrat prekorakal obalo, kar je dobro vedel, "da se je setaj smer ladje zasukala proti dozdevni stražarici — in peščena sklad pred otokom je moral potopiti pokazati svojo grozo.

Sivkasta svitloba je prihajala v sobo, ko se je začelo zjutraj daniti. Freus je zgodaj vstal in šel v nepremočljivi mornarski oblaki in visokih črevljih na obrežje, kjer ocean pomirjava zverina, ki je svoj plen pozira, ni več s strašno elementom lastno silo butal ob obalo. Od morja je prihajal dišeči in oster morski vzdih, in zdaj pa zdaj je gost dež porosi starčev obraz. Cela obal je bila posejana z zagancami, kosi jadra in zabori in te zadnje je starec hitro spravil na varno.

Pohlepno odpre s težkim klavdom prvo, ki mu je prišla pod roke in tes, ni se motil. Pri slahem jutranjem svitu so zabilice dragocene kože, indijsko blago, premočena pa vendar še dragočnebla oblačila. Na tisoči jih je ležalo na obrežju. Spravil je tudi lepa krčmarjeva heč Ana.

Bila je, kar njen oče, tuje krv in prišla sem z njim, bogove od kod. Unela je posebno dobro dežekrat se mladenčem. Da bi pa sklepala kakim ljubavnim razmerje, tega še misliti ni bilo treba. Hotela je, da bi jo ubogil v vsem kar bi želela. In gorje temu, ki bi jih nasprotoval v kakih stvari!

Ravnokar je stopila v sobo in postavila pred vsakega gosta zahoje na suhu in čaka, kaj mu bo nasičen ocean se vrget na suhu.

Skozi sive valove pa je opazil njegovo bitro oko, še takaj drugega, kako se je bliskalo Skoci na rob obali — bilo je truplo mornarja, ki se je morebiti po novi nekaj časa držal za polomljene jaderme, dokler ga ni valovje odtrgalo. Režeč se je pogledal mrljica in ga potegnil na stran, da bi videl, če ima kaj denarja ali lepotičja pri se bi.

Toda nenadoma obstoji. Med divjim klicem se spusti na truplo, kateremu je leva roka še napol visela v morju. Starec je odpril zlat medaljon in videl je iste poteze, kakor jih je imela podoba v hišici, sicer precej poškodovane od vode, pa vendar še dosti jasne, da jih je mogel spoznati: bila je podoba Katice, in mrtvec — je bil njegov sin!

Sedaj se vsele oče k takoj željno pričakovanemu otroku, in ko je bledo-siva svetloba spona podnebjia naznajala dan, je starec se vedno sedel tudi v jokatu, kakor bi imel vso žalost, ki je v nju druge spravil, sedaj prestati v strašno kazeni.

Ni živel dolgo več. Umorila ga je teža krvide, ki si jo je naložil. "Bog, ti kaznjuje grozno, pa pravčno!" — To so bile njegove zadnje besede, ko je umrl.

Par korakov od hiše je stala Ana in ga čakala.

"France," rekla je in ga ljubezljivo pogledala, "zakaj ne zahajaš več tako pogosto k nam, kakor si doslej?"

"Zakaj vprašaš, to moraš vendar sama vedeti!"

"Jaz, France?" Nasmejala se je kratko. "Mislim, da te zadržuje doma ona Marija, ki jo je vzel tvoja mati k sebi."

Kanceta je obilila rdečica in je hant rabljen in se je batil, da čeprav je ni v mirku Ana ob zopet kaj ne učinil, ga je kača-pazila, vendar je njegov tresčvar takoj ovadil. Čudno je pa glas naznamil, kaj se godi v njej, da se tak clovek snie prosti govi dusi.

Skušal se je opraviti.

"Sam svoj gospodar sem, Anna, in grem, kamor hocem, točno postovanemu vrtnarju in da...."

Ali je zagledal v tem trenutku hode ustrelil. Čudne razmere, ku v duhu oči skrbne Marije, da se merodajni faktorji za to, ki so ga svarile? Hotel je iti.

"Kako pa ponoci, France?" Deklica je stopila bliže k njej.

"Ponoci? Ne grem, Ana, to neče in sploh nikdar več." Povedal sem tvojemu očetu, da

Košček je 18 stopinj mrza, na mnih ne bom več prenasatal tobaku, ne gre nikdar več tihotapit — sedaj je prelomil dano besedo.

"Ne, nikdar te stražite!"

ze kazni 20 stopinj. Uboge živali in ptice na prostem. Novo leto je bio v pruri, kakor izumrt. Vsak je v skrbih pričakoval, kaj da bo drugi dan, k sreči je pa mraz odjenil ter je topomer padel na 15 stopinj. Upanja pa se ni na milejše vreme, temveč je pričakovati se hujšega mraza. Vsled mraza na Silvestrov dan bi neki hlapac pri St. Vidu na Glini, ki je steljo vozil kmalu idoč zmrznil. Na pol zmrnjen je se zgrudil med potjo, ker ni mogel več ude prehoditi. Prepeljali so ga takoj v bolnišnico usmiljenih brašov v St. Vidu. Da bi se kmalu le-tešnje zime končil bilo.

OSVETA.

(Po resničnem dogodku.)

Ob hrvaško kritiški meji je stala pred več leti znana goština, kjer si dobil vsako nedeljo mladenice, ki so pripongalo pri kozarcu vina svoje dogodke.

Neko nedeljo je bilo posebno živalno v tej gostilni. Fanje so prinesli s seboj harmonik in veselje, poskočnice so zvabile sem dekleta iz bližnjih vasi. Redkokdaj je bila ta krma prazna. Vabilo ni mladejši ljudi samo dobro vince, mikala jih je tudi lepa krčmarjeva heč Ana.

Bila je, kar njen oče, tuje krv in prišla sem z njim, bogove od kod. Unela je posebno dobro dežekrat se mladenčem. Da bi pa sklepala kakim ljubavnim razmerje, tega še misliti ni bilo treba. Hotela je, da bi jo ubogil v vsem kar bi želela. In gorje temu, ki bi jih nasprotoval v kakih stvari!

Ravnokar je stopila v sobo in postavila pred vsakega gosta zahoje na suhu in čaka, kaj mu bo nasičen ocean se vrget na suhu.

Skozi sive valove pa je opazil njegovo bitro oko, še takaj drugega, kako se je bliskalo Skoci na rob obali — bilo je truplo mornarja, ki se je morebiti po novi nekaj časa držal za polomljene jaderme, dokler ga ni valovje odtrgalo. Režeč se je pogledal mrljica in ga potegnil na stran, da bi videl, če ima kaj denarja ali lepotičja pri se bi.

Toda nenadoma obstoji. Med divjim klicem se spusti na truplo, kateremu je leva roka še napol visela v morju. Starec je odpril zlat medaljon in videl je iste poteze, kakor jih je imela podoba v hišici, sicer precej poškodovane od vode, pa vendar še dosti jasne, da jih je mogel spoznati: bila je podoba Katice, in mrtvec — je bil njegov sin!

Sedaj se vsele oče k takoj željno pričakovanemu otroku, in ko je bledo-siva svetloba spona podnebjia naznajala dan, je starec se vedno sedel tudi v jokatu, kakor bi imel vso žalost, ki je v nju druge spravil, sedaj prestati v strašno kazeni.

In pravila mu je, da ve, kje bo danes poneči nesel tobak čez mejo tihočapec France. Pripongovala mu je tudi, da je šla sama zato naznamit, ker ga sovraži.

Graničar je zvesto poslušal in se med njenim pripongovanjem večkrat ozril nanjo. Ko je končala, je prišel.

"In če ga vklensem in odpeljem, Ana kaj potem?" Stupil je k deklici in jo prikel za roko.

"Potem — potem..." je jecala.

Ze drugič je dobila danes to vprašanje. Nakrat se mu je iztrgal, stekla k vratim in rekel na nazaj se obrniti:

"Jutri, jutri, mi vprašuje zopet, najprvo spolnite dolžnost!"

In pravila mu je, da ve, kje bo danes poneči nesel tobak čez mejo tihočapec France. Pripongovala mu je tudi, da je šla sama zato naznamit, ker ga sovraži.

Graničar je zvesto poslušal in se med njenim pripongovanjem večkrat ozril nanjo. Ko je končala, je prišel.

"France je prišel domov. Nič ni odgovarjal vprašanjem skrbne Marije nit ni zmenil za ljubezljive poglede materine. Obravničil se je, da je truden in da mora iti spati. In šel je v svojo sobo.

"Kaj mu je neki?" rekla je mati vprašajoče Mariji. "Prej je bil tako vesel, zdaj pa neneči."

"Mislim, da te zadržuje doma ona Marija, ki jo je vzel tvoja mati k sebi."

"Marija!" odkrila je Marija. "Ce kaj obljubi, ostane tudi mož beseda." "Gootvo," odkrila je Marija starji ženici. Pa vendar se je dalо sklepali iz ujenega glasu, da dyomi o tem, kar je starika zatrjevala.

Končal je bil po hiši vse mimo, vstal je France iz svoje postelje in sel v krčmo. Anejti dobit tam, šla je iti spati. In šel je izročil dve veliki cuni tobaka.

France je sel po skriti stezi z opreznim korakom in se bližil meji. Vse je bilo tiho, krog njega in najmanjje saipe ni bilo viti. Nebo je bilo kakor naletajoči zanju, vse pokrite z oblačili in le tukpatam je glede na nebo več.

"France!" vpraša Marija. "Kaj včasih poklepa, kaj na bi bilo?

"Ne, nikdar te stražite!"

"France", njen glas je postal vedno menkejši, vložila je njegovo roko, katero je oni in odtegnil, privila se k njemu in strastno rekla:

"Sam to noč še, France, saj ves, da ima oče se veliko tobaka prenesti čez mejo. Sam ve, da ne more. In zatočen ne pozna bolje potov od tebe. Ali hujš, France? To pot zadnjikrat. In k prides nazaj, potem... potem..."

"Kaj potem, Ana?" vprašal je mladenček vznemirjen, potem pa so bile pozabljenje vse obljube materi in še kaj je deklica:

"Potem boš moja, Ana, moja žena!"

Vse, kar je objubil materi, vse je bilo pozabljen, pozabljena je bila tudi Marija.

"Toda danes zadnjikrat, Ana!" To je reklo, samo, da se je tolažil.

"Zadnjikrat, France gotovo, rekla mu je ognjevit, "in ko se povrnes..."

Objel jo je enkrat, poljubil in brzo odhitel po cesti proti domu.

Deklica pa je postala in ustrešila bi se, kolikor bi pogledal njen obraz. Toliko je jezilo v divjih očeh, pozabljena je bila tudi Marija.

"Rozkoš, France, da veste, da je

SLOVENSKO-HRVATSKO ZDRAVISCE
Jedini zaščitni zdravstveni zavod tega imena za Slovensko-Hrvatski narod v Ameriki.

Jedini zaščitni zdravstveni zavod tega imena za Slovensko-Hrvatski narod v Ameriki.

Ta brezplačnih skupnosti smo se prepričali, da nasi roki Slovenski brez premisljevanja povrtenje svoje zdravstvene zavodnosti, kateri je na koncu, ker predstavl

Stepni kralj Lear.

POVEST.

Ruski spisal Ivan Sergejevič

Turjev.

Poslovenil FRAN J.

Med tem je duhovnik, že stoječ, ker je čutil skorajšnji konec zajutreka, posiljal hitro kos na kosom v usta.

"Kakor vidim, imate dober apetit," mu je rekel Hjotkin rečko.

"Po potrebi," je odgovoril duhovnik z mirnim nasmehljajem.

Zastaran glad je zvenel iz teh besed.

Stopili smo na vodil se odpeljali. Na poti proti domu mi sihce motil Souvenirja pri njegovem blebetanju, ker se je Kivinski izjavil, da mu že preseča to nedostojno vedenje danšnjega dne in zato se je odpravil pred nam paš domov.

Na njegovo mesto je prešel Žitkov; major v pokoju je bil zelo nezadovoljen in nategoval je vedno svoje brke, kakor hrošč perotnice.

"Kaj ne, vaše veleblagorodje," ga je drezel Souvenir, "ava subordinanca" je slarakom živžgat? Le počakajte, ce ne bo res. Tudi vam bodo dali popra. Ah, ti ubogi, majhni žen! Revček!"

Souvenir je neprestano gozel, ubogi Žitkov pa je vihal samo svoje brke.

Ko sem prisel domov, sem vse dogodek danšnjega dne povedal materi. Poslušala me je do konca in včasih zmajala z glavo. "Te novotarije ne obetajo ničesar dobrega!" je rekla končno.

XV.

Dan pozneje je prisel Martin Petrovič k nam na koso. Mati mu je čestitala, da je srečno dovršil zadevo, s katero je imel opraviti.

"Zdaj si svoboden," mu je rekla mati, "in moraš se počuti lažjega."

"Lažjega, da, gospa, lažjega," Martin Petrovič, toda njev obraz je kazal, da se ne počuti boljše. "Zdaj bom mislil na svojo dušo in se prav pravil na smrt."

"Toda, kako je to?" ga vpraša mati. "Kaj ti se vedno gozne mrlavljenje po rokah?"

Harlov je dvakrat stisnil in odpril dlan leve roke. "Se mi gomežijo, gospa. Pa še to vam povem: komaj zaspim, mi zakliče nekdo v glavi: "Varuj se! varuj se!" To so živci," in včasni mati in začne govoriti o včerajnjem dnevu in napelje govorico na nekatero dogodek, ki so se dogodili proti koncu svetčnosti. "No, da, da," jo prekine Harlov. "No, da, zgodilo se je nekaj posebno važnega. Samo toliko rečem vam," je dostavil z naglasom: "niso me vznemirile včeraj puste besede Souvenirja in tudi gospod notar, čeravno je razumem človek, da ne vznemiril, ampak nekdo drugi me je..."

"Kdo?" vpraša mati.

Harlov jo je zaupno pogledal. "Evlampija."

"Evlampija? Tvoja hči? Na kak način?"

"Milostljiva gospa, bila je kakor kamen, kakor izklesan kip. Kaj ona ne občuti ničesar?"

Njena sestra Ana se je obnašala kakor prav. Izobražena gospa je. Toda Evlampija!

Vedno sem jo — zakaj bi tajil greli? — cenil višjo od drugih. Ali nima nikakega sočutja do mene? Slabo bo zame: to morjam cutiti, da ne bom dolgo živel na zemlji, katero sem jimat. In potem se drži proti meni kakor kip. Niti besedice ni zinila! Priklanjala se, priklanjala, a svoje hvaljevosti ne pokaže niti z najmanjšo besedo.

"Potripi nekoliko! ga opomni mati. "Porocimo jo z Gavrilo Fedulicem; pri njem se bo omehčala." Martin Petrovič je zopet pogledal mojo mater iz pod ščita.

"Hm, ta Gavrila Fedulic. Mi

si resno nani, gospa?"

"Resno mislim."

"Um, um. Vi to bolje veste, vam ne

kri, srce pa kakor teca žravica."

"Ti imas tako srce, očka?" Harlov ni odgovoril. Nastopilo je kratko molčanje.

"Toda Martin Petrovič," je začela mati, "kako misliš skrbeti za svojo dušo? Kam boš šel? Ali v Mitrozan ali v Kiev?

Mogoče se odpravis v samostan Optino. Tega imas takoreč za soseda. Pravijo, da je živel tam nek svetnik: očeta Makaria so ga imenovali in ni ga še bilo takega svetnika. Kar v dušo prodre in vidi vsz grehe."

"Ce bo ona res tako nehvaležna hči," je spregovoril z ohriplim glasom Harlov, "tedaj mi bo po mojih mislih lažje, da jo z lastnimi rokami ubijem."

"Kaj praviš? Kaj ti? Veliki Bog s teboj! Spamatuj se vendar!" je zaklicala mati. "Kakšne besede govoris? Kaj je to? Vidiš, mene bi slušal, ko si prisel zadajic po svet. Zdaj pa se boš nujil, komolca si vkljub temu ne odgrizeš... Da! Zdaj se boš pritoževal in bal se boš vedno..."

To očitanje je moralno zadeti Harlova v srce. Vsa njegova prejšnja možnost se je vzdignila kakor val na morju. Stopil je moško po koncu in stegnil brado.

"Nisem tak, gospa Natalija Nikolajevna, da bi se pritoževal in bal," je izgovoril mračno sprovo. "Takrat sem vam hotel kot svoji dobrotnici in osebiti, ki jo je treba uvaževati, razložiti samo svoja čustva. Toda Gospod Bog ve — pri tem je vzdignil roko nad glavo — da se bo preje zemeljska krogla razdrobila, kakor pa da jaz prelomim svojo besedo, ali pa — pri tem je zasoplo zadihal — da bi se bal in kesal za to, kar sem sklenil. Sem imel vzroke za to! Toda moji alferi mi bodeta pokrbili na vekov ycke. Amen!"

Moja mati si je tiščala uše. "Kaj trobii očki, kakor trobenta? Ce si tako uverjen o svojih otrocih, no, potem hvala Tebi. Gospod Bog! Glavo mi mi raznesel s svojim trobenjanjem."

Martin Petrovič se je opravil, dvakrat vzdihnil in nato umoknil.

Mat je zopet spomnila na Kiev, na očeta Makaria in na samostan Optino. Harlov je prikimaval in govoril, da je "potrebno, potrebno... da bo treba... za dušo..."

Ko je odhalil, se je komaj nekoliko razveseli. Zdajpaždaj je odpiral in stiskal roko, gledal na dlan in pravil, da bi ne bilo zanj nič strašljivega, nego unireti brez kesanja, na mrtvodu in da si je dal besed: "Ne bom se jezil, ker potem udari človeku kri v glavo." Sploh pa se je že vsemu odpovedal. Zdaj naj bi se po nepotrebni jezil? Naj se drugi trudijo in naj jim gre kri v glavo. Pri slovesu z mojo materjo jo je čudno in nenavaden pogledoval, nekako zamisljeno — vpravljajoče in končno je nepričakovano z odločnostjo potegnil iz žepa "Prosti čas pridnega" in ga stisnil materi v roko.

"Kaj je to?" ga vpraša mati. "Berite! tam, tam..." je rekel hitro, "kjer je list nazaj priti... tam je poglavje o surtiji. Jaz čutim, da je dobro povedano, a vendar ne morem dobro razumeti... Bi mi vi morda razložili, milostljiva dobrotnica? Ko se vrnem, mi razložite." Po teh besedah je Martin Petrovič odšel.

"Nič dobrega ne bo, nič dobrega!" — je dddstavila moja mati in komaj je Harlov izginil z vrat. Je takoj začela brati: "Prosti čas pridnega."

Na strani, ki jo je označil Harlov, je bilo sledeče: "Smrt je veliko in važno delo narave. Ona obstoji v tem, da se duh, ki ne postane samo lažji, ampak finejši in razsodnejši, kakor one tvarine, pod katerimi oblastjo se nahaja, in še celo finejši kakor električna sila, kemični potom čisti in dviga do takrat, dokler ne občuti mesta, ki je ravno tako duševno

ZASTOPNIKI ZA NOVO DOMOVINO:

Frank S. Baudek,
300 Reed St.,
Milwaukee, Wis.

Nick Chernich,
Box 787
Calumet, Mich.

John Dečman,
Box 359
Forest City in okolico.

Mike Gerdun,
5106 Dresden Alley;
Pittsburg, Penna.

John A. Germ,
Box 281;
Braddock, Penna.

Peter Srnovník,
1427 Sheridan Road.
Waukegan, Illinois.

Vincencij Jesernik,
Box 54
Chisholm, Minn.

Martin Laurich,
515 Blue Island Ave.
Chicago, Illinois.

Joseph Mrežar,
Cherry, Ill.

Joseph J. Peshell,
Box 165.
Ely, Minnesota.

Leo Terlep,
911 North Hickory St.
Joliet, Illinois.

John Verbičar,
57th Keystone Buttler Str.
Pittsburg, Penna.

Louis Skele,
Box 180.
Sheboygan, Wis.

Jos. Smalcelj,
Box 626.
Eveleth, Minn.

ALBERT KROECKEL,
706 East Madison Ave.

se priporoča Slovencem za začevanje Hiš, posestva in drugega imetja proti ognju.....

Brough Mineral Water Company,

Priporoča našim rojakom svojo tovarno, kjer izdeluje vsakovrstne sladke pižice (pop), kise prošnjo prilegajo utrujenemu in zdravemu želodcu.

Kadar si želen, iji naše mehke pižice, Slovenski gostilnici, upojeti od nas in ljudje bodo zadovoljni z vami in z našo pižico.

Tovarna in pisarna na: 1221 ST. CLAIR STREET.

CUDODELNO MAZILO.

Magic Anodyne Liniment.

Ustvari boleline in trganje kakor čudi! Isto je najanesljivi pregačevac in univerzalni lekar, kar priznava že mnogočetinski ljudi, ki so bili po njem oskrbljeni! Ker si v njem nobene masobne ali oljnje, se hitro večje skozi luknjice v kožo, ravno tuk, ker se boleline najbolj čuti. Čudodelno mazilo ne pusti nobenih modev, ima pritenen duh ter se že v tem razlikuje od drugih navadnih magiz. Največnejše so bolezni, zoper katerih je treba habiti zdravila na vratno, kakor rovmatizem, na živčih (neuralgijo), ot klipa, proti ali podgrmu, za izpanjenje udu in vse druge mirene, bolezni, nastrene ali v hrabtu valjabil, trde čele, in druge telesne bolezni.

Cena steklenicos 25 in 50 centov.

E. A. Schellentrager, 1111 St. Clair Ave.

Phone: Central 2870 R.

Resnica je,

da ste pri meni vedno dobro postreženi. Ni vam treba hoditi k lakomnemu tuju! Tu imate domaćina, ki vam postreže najbolje. Trgovina se vedno bolj razširja. V zalogi imamo razno hišno opravo, orodje, in posode itd. Če hočete opremi miti sole z lepim, trpežnim pohištvo, pri-

dite k nam.

Cene imajo

mo primerne.

Naš po-

prebal zavod postaja tudi vedno bolj znan med rojaki. Vsak je zadovoljen z našo točno postrežbo. Če vam kdo umrije, smo vam pri rokah. Če rabite kočje za poroke, krste, itd., tedaj se obrnite na nas.

V zvezisimo s tvrdko Flynn in Froelk v Clevelandu, ki ima največjo zalogu vsega zato potrebnega orodja.

Jamčimo vam, da boste najhitreje in najlepše postreženi v vsem.

Anton Grdina,

6108 St. Clair Avenue N. E.

Vozovi za prevažanje pohištva in pre-

moga vedno na razpolago.

Za BARVANJE, PAPIRANJE hiš imamo

vse priprave in delavce.

Priporočam Slovencem svojo novo veliko trgovino vec tisoč dolarjev vrednega

čaga. Ur, veritič, prstanov, stenskih ur, očal, diamantov vsakih vrst. Posebna ve-

ka za loga, poročnih prstanov. Popravljam vsakovrstne kranjske ure, kakor tudi

vsaj drugo zlatnino. Pošljete mi lahko po pošti ali pa po expresu. Vse moje po-

priprave so garantirano zajamčeno za eno leto. Popravilo prineseno, meni je zavaro-

alo pred ognjem.

Priporočam se Slovencem

tudi glede očal, katera

Vam nepravim po najnižji

ceni. Oči vam preiščem

brezplačno.

M. GOLDBERG,

5512 St. Clair Ave., N. E.

Blizu E. 55th St. N. E.

JOSIP BOTLLAR.

edini slovenski urar

6106 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, priporoča rojakom svojo bogato zalogu čepnih ur, veritič, stanovanjskih držalj, dragih kamnov in demantov. Opravlja starokradske ure in izdeluje vse v vrarskih in druzbenih oblikah.

POSTREŽNA ZAJAMČENA, CENE SOLJDNE.

Zdajem na najboljši način

in po najnižji ceni vse, k

čeprav nis je spadajoče delo:

črno zeljeto tudi vse po po-

ravu pri hlini, petrelki.

Zdajem vsakostno načrto

spajanje vsekodnevno brez